

SARKACIN TUZLU YÖNÜ

dilini unutmuş bu harfler, taşlarda oyuk, dudakta kurak
boğazında geziyor parıltıların
kemiğe kadar çekilmiş hâli -bu ne cüret
duyulmamış suyun en dibiyle akraba

tahtada ilk çentik sürüp gidiyor
olmadık çağrılara dönmemek için
karşılığı tükenen işaretlerle
geçiyorum aradan -derler ki şaşırın eksilir
hangi kavgaya aitsem orada eksiliyorum
tutulmayan söz de böyle salınıyor dünyada
böyle esniyor yerinden gündelik düzen
tam devrilmeden önce

saklıyor, hayatı koynunda bilen
ama kaybolacak diyor harmanda yüz bulanlar da
bir kırılğan kabukta, çatlağını gizleyen
tarla kuşuna inandım, olamadım bir kök/sap
keskin ağızlı demirden ne varsa onlara
uyanacağıım son kez bu yataktan -tozlu boşlukla
dolduracağıım kendimi yeniden

Gazi Taş